

REXISTRO XERAL DA VALEDORA DO POBO
SANTIAGO DE COMPOSTELA

Data: 23/12/2021 9:17:45

SAIDA

19821/21

Reclamante: [REDACTED]
Expediente. Nº RSCTG 177/2021

Correo electrónico: [REDACTED]

ASUNTO: Resolución da Comisión da Transparencia de Galicia na reclamación presentada ao amparo do artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno

Vista a reclamación presentada por [REDACTED], mediante escrito do 28 de outubro de 2021, e considerando os antecedentes e fundamentos xurídicos que se especifican a continuación, a Comisión da Transparencia na sesión celebrada o día 21 de decembro de 2021, adopta a seguinte resolución:

ANTECEDENTES

Primeiro. [REDACTED] presentou, mediante escrito con entrada no rexistro do Valedor do Pobo o 28 de outubro de 2021, unha reclamación ao amparo do disposto no artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, Reclamación contra Resolución da Secretaría Xeral da Universidade de Santiago de Compostela do 6 de outubro de 2021, pola que se desestima a súa solicitude de acceso ao rexistro documental correspondente ao procedemento de investigación realizado y referenciado en comunicación do Reitorado con CSV: [REDACTED]

O reclamante indicaba que solicitou acceso ao rexistro documental correspondente ao procedemento de investigación realizado e referenciado en comunicación do Reitorado con CSV: [REDACTED] e se lle denegou o acceso ao mesmo.

O escrito viña acompañado de copia da solicitude presentada e do seu DNI.

Segundo. Con data do 8 de novembro de 2021 déuselle traslado da documentación achegada polo reclamante á Universidade de Santiago de Compostela para que, en cumprimento da normativa de transparencia, achegase informe e copia completa e ordenada do expediente.

A recepción da solicitude pola administración foi o 11 de novembro de 2021.

Terceiro. Con data do 18 de novembro de 2021 a Universidade de Santiago de Compostela contesta a petición remitindo o informe en o expediente instruído.

Neste informe, en resumo e tras o relato dos antecedentes administrativos e xudiciais deste procedemento, que o interesado solicitou con data do 28 de setembro de 2021, que se proceda darlle traslado do rexistro documental correspondente ao procedemento de investigación realizado e con data do 6 de outubro de 2021 ditouse resolución da Secretaría Xeral da Universidade de Santiago de Compostela pola que se desestima a petición formulada, en aplicación do artigo 14.1 e) e g) da Lei 19/2013.

Considera o informe que o escrito presentado polo reclamante interesándose pola investigación ao profesor, escrito considerado como denuncia, non lle outorga ao solicitante a condición de interesado de acordo co disposto na normativa de procedemento administrativo.

Ante a denuncia presentada abriuse unha investigación para comprobar a veracidade ou non dos feitos denunciados, é á vista das dilixencias previas de carácter reservado, o reitor ditou resolución na que se comunica que non procede a apertura dun expediente disciplinario.

Considera o informe que a información solicitada polo reclamante é unha información que non é pública e que está dentro dos límites contemplados nos puntos 14.1.e) e g) da Lei da transparencia.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia e normativa

O artigo 24 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información, poderá interpoñerse unha reclamación ante o *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno*, con carácter potestativo e previa a súa impugnación en vía contencioso-administrativa. Esa mesma lei, na súa disposición adicional cuarta, establece que a resolución da reclamación prevista no artigo 24 corresponderá, nos supostos de resolucións ditadas polas Administracións das Comunidades autónomas e o seu sector público, e polas Entidades Locais comprendidas no seu ámbito territorial, ao órgano independente que determinen as Comunidades Autónomas.

O artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante o Valedor do Pobo, correspondendo á Comisión

da Transparencia, de acordo co disposto no artigo 33, a resolución das devanditas reclamacións.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada Lei 1/2016 establece que o procedemento de reclamación axustarase ao previsto nos parágrafos 2, 3, e 4 do artigo 24 da Lei 19/2013, que establece que as reclamacións contra resolucións en materia de acceso á información, que ten carácter potestativo e previo á impugnación en vía contencioso-administrativa, axustarán a súa tramitación ao disposto na lexislación de procedemento administrativo común en materia de recursos.

Terceiro. Dereito de acceso á información pública

A Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, recoñece no seu artigo 24 o dereito de todas as persoas a acceder á información pública, entendida esta como os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que consten en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación desta lei e que fosen elaborados ou adquiridos en exercicio das súas funcións, do mesmo xeito que a definición contida no artigo 13 da Lei estatal 19/2013 que ten carácter básico.

O concepto de información pública e o dereito de acceso á mesma configúranse de forma ampla tanto na normativa autonómica como na estatal. Os titulares do dereito son todas as persoas, sen que o solicitante estea obrigado a motivar a súa solicitude de acceso á información (art. 26.4 Lei 1/2016, do 18 de xaneiro).

O obxecto da Lei 19/2013, é ampliar e reforzar a transparencia da actividade pública e regular e garantir o dereito de acceso a información relativa a aquela actividade (art. 1). No seu preámbulo sinala que a transparencia, o acceso á información pública e as normas de bo goberno deben ser os eixos fundamentais de toda acción política e só cando a acción dos responsables públicos sométese a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer como se toman as decisións que lles afectan, como se manexan os fondos públicos ou baixo que criterios actúan as nosas institucións pódese falar do inicio dun proceso no que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poderes públicos.

Pola súa banda, a Lei galega 1/2016, sinala na súa Exposición de Motivos que a crecente esixencia cidadá de control público da actuación das administracións aconsella a aprobación dunha norma que supera os anteriores estándares e que se concreta nun texto legal que establece esixencias engadidas de transparencia e acceso á información pública.

Cuarto. Prazo para a interposición do recurso

O artigo 28.3 da Lei 1/2016, establece que o procedemento das reclamacións fronte ás resolucións en materia de acceso á información pública axustarase ao previsto no artigo 24 da Lei 19/2013.

O artigo 24 da Lei 19/2013 establece que fronte a toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso a información poderá interpoñerse unha reclamación con carácter potestativo e previo á súa impugnación na vía contencioso-administrativa.

Esta reclamación interpoñerase no prazo dun mes para contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel no que se produzan os efectos do silencio administrativo.

Dado que segundo consta no expediente remitido, a resolución ditouse con data do 6 de outubro e o interesado presentou Arquitecto Municipal reclamación con data do 28 do mesmo mes, debe admitirse a mesma por estar presentada en prazo.

Quinto.- Análise do expediente

O reclamante solicitou o acceso a un expediente de información reservada, xa finalizado, e no que se concluíu a improcedencia de iniciar expediente disciplinario ao profesor obxecto da información.

A información reservada, como establece o Tribunal Superior de Xustiza de Madrid na súa Sentenza 471/2006, do 24 de maio, ten por finalidade evitar a incoación de expedientes disciplinarios polo simple rumor ou sospeita da comisión dun feito sancionable, podendo o órgano competente acordar a instrución dunha información reservada para obter a información suficiente para valorar a conveniencia ou non de incoar ou non o procedemento sancionador.

De acordo co disposto no artigo 24 da Lei 1/2016 e 13 da Lei 19/2013, non cabe dúbida de que a documentación que forma parte da información reservada, como fase previa á posible incoación dun procedemento disciplinario, cumpre os requisitos para ser considerada información pública, por canto se trata de contidos elaborados por un suxeito incluído no ámbito de aplicación da Lei (artigo 3.1.c da Lei 1/2016 e 2.1.e da Lei 19/2013) no exercicio das súas funcións, neste caso da potestade disciplinaria que pode exercer unha universidade sobre o seu persoal, que é unha potestade suxeita a dereito administrativo. Do informe remitido pola Universidade, conséntase que o expediente esta finalizado.

Como establece a sentenza citada, a información ten sentido que sexa reservada en canto se realiza para non prexudicar a investigación do posible expediente disciplinario, e preservar os

dereitos, en especial o de presunción de inocencia, do investigado, pero unha vez rematada a información previa, nada impide que nos termos establecidos na Lei, o hoxe reclamante poida ter acceso a ela, previa disociación dos datos de carácter persoal que nel poidan figurar, xa que nela non figuran datos referentes a comisión de infraccións administrativas (dado que o expediente finalizou por non atopar indicios de infracción), e sen necesidade de ter que acreditar o reclamante, a súa condición de interesado no expediente.

A información reservada ou dilixencias informativas, como así establece a Sentenza do Tribunal Supremo do 5 de maio 1998, ten unha unidade formal, constituíndo no seu conxunto un procedemento accesorio, de carácter preliminar ou preparatorio respecto do procedemento disciplinario, cuxa finalidade é depurar de maneira previa, mediante as investigacións indispensables, se concorren indicios suficientes para a iniciación deste. Debe existir nestes expedientes, unha autoridade ou un órgano que ordena a apertura da información reservada, que nomea á persoa que instrúa esa información, e un conxunto de actuacións que finalicen nunha resolución ben de sobreseimento ou arquivo, ou de proposta de inicio de expediente disciplinario.

Respecto dos límites de acceso á información alegados no informe da Universidade, en concreto a prevención, investigación e sanción de ilícitos penais, administrativos ou disciplinarios e o segredo profesional do artigo 14.1.e) e as funcións administrativas de vixilancia, debe terse en conta que de acordo coa sentenza do Tribunal Supremo 1547/2017, entre outras, é necesario interpretar de xeito restritivo os límites e excepcións legais no acceso á información polas causas previstas no artigo 14.1.e) e as causas de inadmisión establecidas no artigo 18 da Lei 19/2013, debendo ser interpretadas de forma estrita e partindo da premisa de que o dereito de acceso á información aparece configurado no noso ordenamento cunha formulación ampla, de xeito que só son aceptables as limitacións que resulten xustificadas e proporcionadas.

Claramente o deixa así sinalado o artigo 14.2 da referida Lei cando dispón que a aplicación dos límites será xustificada e proporcionada ao seu obxecto e finalidade de protección e atenderá ás circunstancias do caso concreto, especialmente á concorrencia dun interese público ou privado superior que xustifique o acceso, e por tanto a posibilidade de limitar o dereito de acceso á información non constitúe unha potestade discrecional neste caso do Colexio.

A aplicación dos límites contemplados na normativa vixente en materia de transparencia debe ser acorde co Criterio Interpretativo CI/002/2015, do Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no que se establece que os límites aos que se refire o artigo 14 da Lei, a diferenza dos relativos á protección dos datos de carácter persoal, non operan automaticamente nin a favor da denegación nin absolutamente en relación aos contidos. A invocación de motivos de interese público para limitar o acceso á información deberá estar ligada coa protección concreta dun interese racional e lexítimo, polo que deberá analizarse se a estimación da

petición de información supón un prexuízo (test do dano) concreto, definido e avaliábel. Do mesmo xeito, é necesaria unha aplicación xustificada e proporcional atendendo á circunstancia do caso concreto e sempre que non exista un interese que xustifique a publicidade ou o acceso (test do interese público).

Nesta materia, existen numerosos pronunciamentos respecto á aplicación dos límites, entre os que podemos destacar o de que no dereito á información soamente se verá limitado naqueles casos en que así sexa necesario pola propia natureza da información ou pola súa entrada en conflito con outros intereses protexidos. Na Sentenza do 7 de novembro de 2016, da Audiencia Nacional, e a 85/2016, do 14 de xuño de 2016, do Xulgado Central do Contencioso-Administrativo nº 5 de Madrid sinalan expresamente que se concorre algún dos límites do art. 14, deberá acreditarse suficientemente, xa que a Lei consagra a prevalencia do dereito subxectivo a obter a información e correlativamente o deber de entregala, salvo que concorran causas xustificadas que limiten ou xustifiquen a inadmisión de tal dereito. Tales causas constitúen conceptos xurídicos indeterminados cuxa relevancia e transcendencia deben ser concretadas en cada caso, ponderando os intereses en conflito, esixíndose que se acredite que o acceso á información supoña un prexuízo que deba prevalecer sobre o dereito de acceso á información.

Os límites ao acceso en todo caso han de motivarse, interpretarse e aplicarse de modo razoado, restritivo e aquilatado a teor do prexuízo que o acceso a determinada información pode producir sobre o interese que se pretende salvagardar coa limitación.

No presente caso, a Universidade no seu informe, limítase a invocar os límites do artigo 14.1.e) e g), pero non xustifica nin minimamente o porqué da súa aplicación, polo que non pode admitirse a denegación da información solicitada.

O límite establecido no artigo 14.1. e), ten como finalidade o de asegurar a prevención, investigación e persecución de actividades que puidesen ser constitutivas de infracción administrativa, e pode invocarse coa finalidade de evitar que o acceso á información poida ser prexudicial ás investigacións, conducir á destrución de probas ou a subtracción dos infractores da súa responsabilidade pola Comisión de ilícitos. Este é, en definitiva, o ben xurídico protexido polo límite previsto no artigo 14.1.e) da Lei 19/2013: asegurar o bo fin de todos os actos de investigación que se poden chegar a realizar na fase de instrución dun procedemento penal, administrativo ou disciplinario, non procedendo a aplicación deste límite nunhas dilixencias reservadas xa finalizadas. Non procede tampouco polo mesmo motivo a apreciación da existencia do límite establecido no artigo 14.1 g) referido ás funcións administrativas de vixilancia, inspección e control que ten como finalidade a preservación da efectividade das funcións de policía administrativa que ten encomendada cada administración ou organismo no seu concreto sector da actividade, ao ser o obxecto da solicitude o acceso a unhas dilixencias de investigación xa finalizadas.

Previamente á remisión da información debe darse audiencia á persoa que foi obxecto das dilixencias, aos efectos de que poida realizar as alegacións que estime oportunas, e, de presentalas, efectuar a correspondente ponderación entre os dereitos en xogo, para determinar se debe prevalecer o interese público ou privado no acceso á información que se poida alegar e xustificar. En todo caso, debe remitirse a documentación ao reclamante, disociando, no caso de que proceda, os datos de carácter persoal que poidan figurar na mesma.

O reclamante deberá ser informado desta circunstancia, así como da suspensión do prazo para ditar resolución ata que se reciban as alegacións ou transcorra o prazo para a súa presentación.

En base aos feitos e fundamentos de dereito anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia,

ACORDA

Primeiro: Estimar a reclamación presentada por [REDACTED] con data do 28 de outubro de 2021, contra a Resolución da Secretaría Xeral da Universidade de Santiago de Compostela do 6 de outubro de 2021, pola que se desestima a súa solicitude de acceso ao rexistro documental dun expediente de correspondente a un procedemento de dilixencias previas de carácter reservado.

Segundo: Instar a Universidade de Santiago de Compostela a que, tras a finalización do período de audiencia, no prazo máximo de 10 días hábiles, responda á petición de información solicitada, respectando os límites dos artigos 14 e 15 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, e o artigo 22 da mesma lei, no que fai á formalización do acceso.

Terceiro: Instar a Universidade de Santiago de Compostela, a que, no prazo máximo de 15 días hábiles, remita a esta Comisión da Transparencia copia do envío ao reclamante da información solicitada.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados desde o día seguinte á notificación desta resolución, ante a Sala do contencioso-administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no

artigo 10.1 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Santiago de Compostela,

Firmado digitalmente por 76706870F

MARIA DOLORES FERNANDEZ (R:
S6500009C)

Fecha: 2021.12.23 08:33:13 +01'00'

María Dolores Fernández Galiño

Presidenta da Comisión da Transparencia.